

שהיו בדרכ אצילות, היה אומר ש"ה י"א באמירה בלאפ"א, יהי בזיה וזכה, ומיד נבהיה, כמו שנאמר ויאמר אליהם יהי אור ויהי אור. ויאמר, היה אומר לאללים יהי אור. בעל הבניין הוא אומר, והאפן עושה מיד. וכך כל הבניינים בדרכ אצילות היה אומר יהי רקייע, היה מאור, והכל נעשה מיד. כשהגיעו לעולם הפרוז, שהוא עולם הנבדלים, אמר האפן לבעל הבניין, נעשה אדם בצלמו כדמותנו. אמר בעל הבניין, וداعי טוב הוא לעשוותו, אבל עתיד הוא לחטא לפניו בಗל שהוא כסיל. זהו שבתווב (שם^ו) בין חכם ישmach אב ובן כסיל תוגת אמו. דיא אמלה, אחר שחטאו פלוי באפ"א ולא באפ"א, אני רוצה לברא אותו בדמותו של. זהו שבתווב ויברא אליהם את הקדים באצלו, ולא רצה לשטר בו אב"א. בזמן שחטא מה פתווב? (ישעה^ז) ובפצעיכם שלחה אמכם. אמר הפלך לאפ"א, ולא אמרתי לך שעתיד הוא לחטא?! באותו ומן גרש אותו ויגרש את אמרו עמו. ולכן פתווב (משל^ח) בין חכם ישmach אב ובן כסיל תוגת אמו. בין חכם - זה אדם שהוא בדרכ אצילות. ובן כסיל, דא אדם אדם של בראשיה.

כמו כל החברים ואמר, רבינו רבי, וכי יש פרוד בין אב"א ואפ"א, שמצד של אב"א הוא בדרכ אצילות ומצד האפ"א בבראה? אמר להם, חברים חברים, לא קה זה, שהרי אדם של אצילות זכר ונkehה היה מצד אב"א ואפ"א, וזהו ויאמר אליהם יהי אור ויהי אור. יהי אור מצד האב"א, וזהו אור מצד האפ"א. וזהו אדם דרוצופים.

בארח אצילותא היה אמר אב"א באמרה לגביה אפ"א יהא כדין וכדין, ומיד היה. כמה דעת אמר ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור. ויאמר היה אמר לאלהים, יהי אור. מאירי בבניינא איהו אומר ואומנא עbid מיד. והכי כל בניינן בארח אצילותא היה אמר יהי רקייע, היה מאור, וככל עתביד מיד. מטה לעלמא דפרודא דאייהו עולם הנבדלים, אמר אומנא למאיiri בינויינא נעשה אדם בצלמנו כדמותנו. אמר מאירי בינויינא ודאי טב הוא למעבר ליה. אבל עתיד הוא למחייב בוגין דאייהו כסיל הדא דכתיב, (פסל)

ו בין חכם ישmach אב ובן כסיל תוגת אמו. איידי אמרה בתר דחויביה פלייא באפ"א ולא באב"א אנה בעינה למבררי ליה בדיוקנא דילוי. הדא הוא דכתיב ויברא אלהים את האדם בצלמו ולא בעא לאשתפה ביה אב"א. בזמנא דחוב מה כתיב (דף כב ע"ב) (ישעה^ט) ובפצעיכם שלחה אמכם. אמר מלפआ לאפ"א ולא אמרית לך דעתיך הוא למחייב. בההוא זמנא תריך ליה ותיריך אמא עמיה. ובגין דא כתיב, (פסל^י) בין חכם ישmach אב ובן כסיל תוגת אמו. בין חכם, דא אדם דאייהו בארח אצילות. ובן כסיל, דא אדם דבריאה.

כמו כלחו חבריא ואמרו רבבי רבבי, וכי אית פירודא בין אב"א ואפ"א דמסטרא דאב"א אייה בארח אצילות ומסטרא דאימ"א בבראה. אמר לוון חבריא חבריא לאו הבי הוא, דהא אדם דאצילותא דבר וניקבא היה מסטרא דאבא ואפ"א. ודא אייהו ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור. יהי אור מסטרא דאבא, ויהי אור מסטרא